

INGEZONDEN.

DE IMMUNISEERING TEGEN DIPHTHERIE EN DE INSPECTEUR DER VOLKSGEZONDHEID.

I.

Tot mijn leedwezen ben ik bij het opstellen van mijn ingezonden stukje in het *Tijdschrift* van 27 Januari van een verkeerde gevolgtrekking uitgegaan.

De conclusie, als zou dr. ALDERSHOFF de uitnodiging voor een lezing over de immuniseering tegen diphtherie stellen als voorwaarde om ons deze practisch te komen toonen, die wij op de kringvergadering, schon met tegenzin, uit zijn brief meenden te moeten trekken, berustte op een misverstand.

Uit een persoonlijk onderhoud met den inspecteur is mij gebleken, dat hij het voornemen had zelf de reactie van SCHICK en de opvolgende insputingen te Purmerend te komen uitvoeren, waarbij de collega's zouden worden uitgenoodigd, maar dat hij het voor een goed oordeel over deze behandeling nuttig achtte, dat wij eerst over de ervaringen, door hem opgedaan, en over de kritiek op de kunstmatige immuniseering wat meer vernamen door een lezing, die hij bereid was tegen de gewone vergoeding te houden.

Zijn voornemen was trouwens duidelijk gebleken uit de omstandigheid, dat hij reeds vóór het verschijnen van het *Tijdschrift* in de afgelopen week te Purmerend was geweest en met den gemeente-arts had afgesproken, dat hij eerstdaags hier zou komen om de immuniseering onder zijn persoonlijke leiding in ons bijzijn te doen plaats vinden.

Daar ik door een verkeerde interpretatie van zijn zoo goed bedoeld schrijven ertoe ben gekomen een zoo onrechtmatige en geheele onverdiende beschuldiging tegen dr. ALDERSHOFF te uiten, stel ik er prijs op deze zoo spoedig mogelijk terugtenemen en onzen achtenswaardigen inspecteur mijn verontschuldiging aantebieden.

Purmerend, 28 Januari 1923.

B. SUERMONDT.

II.

Het lezen van het *Tijdschrift* geeft tegenwoordig niet steeds onverdeeld nut en genoeg. Nu en dan vindt men er ingezonden stukken in van een vorm en inhoud, die ons doen vragen: waar gaat het heen, als wij zelve in onze publicaties de waardigheid van onzen stand te grabbelen gooien? Heel sterk voelde ik dit weer bij het lezen van het onder bovenstaand opschrift in het jongste nummer opgenomen stuk van SUERMONDT te Purmerend over ALDERSHOFF. Hier wordt nu een onzer vooraanstaande mannen, de voorzitter der Maatschappij van Geneeskunst, in het publiek aan de schandpaal genageld, omdat SUERMONDT en wellicht nog eenigen met hem van oordeel zijn, dat hij een niet juiste opvatting zijner taak heeft. Gesteld dat dit inderdaad het geval ware, bestaat er dan geen ander middel om een collega in het goede spoor terug te brengen, dan de zaak dadelijk en nog wel in de meest insinuerende bewoordingen aan de groote klok te hangen? Waarlijk, het wordt, dunkt mij, tijd, dat er wat strengere censuur op de ingezonden stukken worde uitgeoefend.

Amsterdam, 28 Januari 1923.

D. H. KOETSER.

In het nummer van 27 Januari komt onder „Ingezonden” een stukje voor van SUERMONDT, waarvan deze vermoedelijk reeds nu spijt zal hebben. ALDERSHOFF zal zonder moeite de in dat stukje vervatte beschuldiging kunnen weerleggen, maar het bevreemdt mij, dat het blad, dat zich noemt „orgaan van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Geneeskunst” den voorzitter dier Maatschappij niet in de gelegenheid heeft gesteld, in hetzelfde nummer zijn weerlegging te plaatsen.